

Bilag III.

Fredericia, den 24. Marts 1909.

I Anledning af, at det i Folketinget forelagte Lovforslag om Hærens Ordning bestemmer, at det i Fredericia garnisonerende Fodfolksregiment skal forlægges til Sjælland, fremføre undertegnede Repræsentanter for Byraadet, Handelsforeningen, Haandværkerforeningen og Grundejerforeningen i Fredericia herved Anmodning om, at Spørgsmaalet angaaende de jyske Garnisonssteder maa finde en anden Afgørelse end den foreslaaede.

Fredericia har haft Garnison, saalænge Byen har bestaaet, og Byen er uudsletteligt knyttet til den danske Krigshistorie og særligt til en af den danske Hærs stolteste Mindedage: det sejrige 6. Julislæg.

At Byen har lidt meget under de Krige, i hvilke den har spillet en Rolle, og at den formentlig allerede af den Grund har Krav paa et vist Hensyn, skulle vi ikke komme ind paa. Heller ikke skulle vi udførligt udvikle, hvad det vil betyde for det økonomiske Liv i Fredericia, om Garnisonen fjernes, thi det vil uden nærmere Paavisning let kunne skønnes, at Tabet af Garnisonen forrykker alle Forhold i en By af Fredericias Størrelse, og at det Knæk, Byen staar i Fare for herved at blive tilføjet, vil blive dobbelt føleligt, fordi det indtræffer i en Nedgangsperiode.

Vi forstaa og erkende, at ved Ordningen af Landets Forsvar kunne lokale Hensyn ikke være afgørende, hvis de stride mod de Fundamentalprincipper, hvorpaa Ordningen tænkes bygget, men det synes imidlertid os at stille sig saaledes, at Fredericias Ønske om at bevare sin Garnison ikke staar i Modstrid med den Hovedopfattelse, der har ligget til Grund for det forelagte Forslag om Hærens Ordning. Dette gaar jo ud paa, at vort Land under en hvilken som helst Krig mellem andre Magter skal bevare en streng Neutralitet, og at vi efter bedste Evne skulle værne vor Neutralitet i Jylland saavel som paa Øerne. Heraf turde følge, at man ogsaa i Jylland vil sætte sig som Maal at værne Neutraliteten der, hvor der er størst Fare for, at den kan blive krænket, og vi tør vel uden at udsætte os for at blive modsagte hævde, at Faren for en Neutralitetskrænkelse i Jylland i Tilfælde af Sammenstød mellem andre Magter er størst ved Lillebælt og netop ved Fredericia. Selv om Fæstningen Fredericia nedlægges, blive dog Voldene staaende, og hele Byens Beliggenhed paa en Odde, afgrænset af Lillebælt og Elbodalen, gør den til et Punkt, som altid vil have en vis militær Betydning og derfor næppe bør være ubevogtet.

Faren ved at have en lille Afdeling af Hæren garnisonerende i Fredericia er neppe saa stor, at den berettiger til at fravige den Forpligtelse, som vi maa have til at vaage over, at Neutraliteten ikke krænkes netop paa dette Sted. Om man vil finde det rigtigt at have Afdelingens Depoter og Mobiliseringsstedet i en anden By er en Sag for sig, som ikke vedrører Spørgsmaalet, om der vedblivende skal være en Garnison i Fredericia.

Medens saaledes militære Grunde efter vor Formening tale for, at Fredericia vedbliver at være Garnisonsby, saa er det endvidere klart, at nationale Grunde tale afgørende herfor.

Forsvarsvæsenets Betydning beror neppe udelukkende paa de positive Foranstaltninger, man træffer, men for en ikke ringe Del paa, i hvilken Grad Forsvarets Ordning egner sig til at vække og vedligeholde den nationale Aand hos Folket. I